

Увод

Израз географија етимолошки води порекло од грчких речи *gea* – што значи земља, земаљски и *logos* – што значи наука. Термин географија у изворном смислу значи земљопис. Назив земљопис одговара почетној фази развоја географије, пре њеног научног утемељивања и ова фаза у развоју географије се назива дескриптивна или енциклопедијска фаза. Она представља претходницу развоја научне географије. У научну литературу термин географија уводи први пут Ератостен Киренски, антички географ, у 3. веку пре нове ере. Ератостен је у свом делу „Географија“ дефинисао географију као графичко представљање Земљине површине.

Може се слободно рећи да је географија млада наука, јер се у дугом процесу диференцијације у науци осамосталила у новије доба, крајем 18. и почетком 19. века. Међутим, географска знања стара су колико и сама људска цивилизација. У свом почетном стадијуму научног развоја, као и данас у разним земљама света, има особене развојне путеве који одговарају специфичним условима и приликама у свакој држави понаособ. Због тога се може говорити о различитим путевима њеног развоја у појединим деловима света и државама.

Развој географије у Србији

Прва професионална научно – наставна институција у Србији формирана је 1893. године. Те године, после одбране докторске тезе у Бечу, Јован Цвијић је основао Географски завод при Историјско – филозофском факултету Велике школе, која је 1905. прерасла у Универзитет у Београду. Пре оснивања Географског завода, географија у Србији предавала се као наставни предмет на Великој школи, као и у основним и средњим школама. У то време важну улогу у прикупљању географских сазнања и ширењу географских идеја, за које се може пре рећи да су забелешке него права научна сазнања, имали су бројни путописци, књижевници и културни радници. Јоаким Вујић, „отац српског позоришта“, је написао више дела : „Новејше земљописаније“, „Путешествије по Србији“, затим др. Вук Стефановић Караџић, реформатор у области културе, је написао дело „Географическо – статическо описаније Србије“. Значајно дело је написао и Јован Драгашевић, пуковник који је предавао на Лицеју географију са етнологијом – „Принос за географију Србије“.

Оснивање Географског завода на Великој школи се може сматрати почетком развоја научне географије у Србији. За релативно кратко време, захваљујући пре свега Јовану Цвијићу и његовим ученицима, српска географска школа се снажно афирмисала заузимајући истакнуто место, а у неким сегментима и водеће, у европским и светским оквирима. Најистакнутији ученици Ј.Цвијића су били Петар Јанковић који је био геоморфолог, Риста Николић – антропогеограф, као и Јевто Дедијер, такође антропогеограф, који је постигао значајне резултате у изучавању Херцеговине. Временом, са развојем школства у Србији, научна географија почиње да се развија и другим српским универзитетским и научним центрима – Нишу, Новом Саду и Приштини. Ипак, водеће место у развоју научне географије у Србији има Географски факултет у Београду.

Географски факултет у Београду

Од оснивања до данас београдска географска школа у Србији има водеће место у развоју научне географије и примени научних резултата у различитим подручјима друштвене праксе, као што су : просторно планирање, урбанистичко планирање, рурално планирање, заштита и унапређење животне средине. Географске идеје, концепције и свеукупна достигнућа временом су се ширила и ван Београда. Формирање друдих географских институција и асоцијација како у Србији, тако и у суседним земљама, и у прошлости и у новије време, праћено је снажном подршком и свеукупном помоћи нашег првог и водећег географског центра у Београду. С обзиром на то може се рећи да је садашњи Географски факултет у Београду, који наставља традицију Цвијићеве географске школе, иницијатор и носилац развоја и афирмације научне географије у српским и суседним земљама.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com